

Til lovforslag nr. L 27. Ændringsforslag stillet den 16. juni 2005 uden for tilføjelsen til tillægsbetænkning

Ændringsforslag til 3. behandling af Forslag til navnelov

[af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed)]

Ændringsforslag

Af *Martin Henriksen (DF)*:

Til § 5

4) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 01.* En tidligere samlevers efternavn kan ikke gives videre til en ny samlever, medmindre den tidligere samlever har givet tilladelse.«

[Videregivelse af tidligere samlevers efternavn kræver tilladelse]

Bemærkninger

Til nr. 4

Dansk Folkeparti ønsker ikke, at muligheden for at videreføre et navn fra en tidligere samlever skal finde sted, medmindre den tidligere samlever har givet sit samtykke.

Til lovforslag nr. L 108. Ændringsforslag stillet den 16. juni 2005 uden for tillægsbetænkningen

Ændringsforslag til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om specialundervisning for voksne, lov om forberedende voksenundervisning (FVU-loven) og forskellige andre love

(Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår specialundervisning, forberedende voksenundervisning, ordblindeundervisning m.v.)

[af undervisningsministeren (Bertel Haarder)]

Ændringsforslag

Af *undervisningsministeren*:

Til § 1

1) I det under *nr. 9* foreslåede § 21, *stk. 4*, ændres »Stk. 1 og 2« til: »Stk. 1 og 3«.
[Redaktionel ændring]

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er redaktionelt og skal ses som en konsekvens af vedtagelsen af lov nr. 335 af 18. maj 2005 om ændring af lov om folkeskolen. (Mere frit skolevalg inden for og over kommunegrænser).

Til beslutningsforslag nr. B 10. Beretning afgivet af Retsudvalget den 16. juni 2005

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forsikringsaftaleloven, så forsikringstagerne har ret til at opsigte deres forsikring med 1 måneds varsel uafhængigt af hovedforfaldsdatoen

[af Frode Sørensen (S) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 10. marts og var til 1. behandling den 21. april 2005. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

2. Politiske bemærkninger

Udvalget bemærker, at der med virkning fra den 1. juli 2004 er indsat en bestemmelse i § 57 i lov om finansiel virksomhed, der pålægger forsikringsselskaber, som udbyder forbrugerforsikringer, at tilbyde disse med et kort opsigelsesvarsel på 30 dage til udgangen af en kalendermåned. Reglen gælder ikke for livs-, ejerskifte- og visse korttidsforsikringer. Meningen med reglen er, at forbrugere, der vil have et kort opsigelsesvarsel på deres forsikring, skal kunne få det. Det vil medføre en øget mobilitet og skærpet konkurrence på forsikringsmarkedet til gavn for forbrugerne. I forarbejderne til loven er det forudsat, at prisen for et kort opsigelsesvarsel ikke vil være så høj, at forbrugerne af denne grund ikke vælger en sådan forsikring.

I oktober 2004 sendte justitsministeren en redegørelse fra Forsikring & Pension til Retsud-

valget om en foreløbig undersøgelse af den praktiske udmøntning af reglen. Undersøgelsen viste, at forsikringsselskaberne nu udbyder forbrugerforsikringer med kort opsigelsesvarsel. Visse selskaber har generelt givet deres kunder mulighed for at benytte sig af et kort opsigelsesvarsel uden særlig forhøjelse af præmien, idet nogle af disse selskaber dog opkræver et gebyr ved opsigelsen på mellem 100 og 500 kr. Andre opkræver et fast præmietillæg for det korte opsigelsesvarsel enten som en procentdel af den almindelige præmie (mellem 4 og 9 pct.) eller som et fast beløb på omkring 200 kr. årligt.

Det fremgik også af redegørelsen, at der blev givet information til kunderne om muligheden for at få et forkortet opsigelsesvarsel i forbindelse med nytægning og eventuelle aftaleændringer, men at kun meget få eller slet ingen kunder på daværende tidspunkt havde benyttet sig af den forkortede opsigelsesadgang.

En væsentlig ulempe ved den udbredte ordning med et fast præmietillæg er, at den indebærer en ekstra betaling hvert år, så længe forsikringen løber, og uanset om forbrugeren benytter sig af den korte opsigelsesfrist. Forbrugeren får altså ikke noget til gengæld for denne ekstrabetaling, hvis forbrugeren ikke bruger den korte opsigelsesfrist. Dette fører efter udvalgets opfattelse let til, at forbrugerne i strid med forudsæt-

ningerne fravælger forsikringer med kort opsigelsesfrist alene under hensyn til prisen.

Udvalget finder, at der fortsat er behov for at øge mobiliteten og skærpe konkurrencen på forsikringsmarkedet til gavn for forbrugerne.

En løsning på problemet med at sikre øget mobilitet på markedet for forbrugerforsikringer kunne være at indføre en civilretlig regel, som der lægges op til i beslutningsforslaget. En sådan regel har imidlertid den ulempe, at den afskærer forbrugerne fra at vælge forsikringer, der har vilkår om et længere opsigelsesvarsel, men som til gengæld samlet set (inkl. gebyrer m.v.) vil kunne være lidt billigere.

Justitsministeren har oplyst, at der vil blive gennemført en ny undersøgelse af forsikringssektorens praksis på dette område, når reglen i § 57 i lov om finansiel virksomhed har været i kraft i et år. Udvalget finder, at Folketinget bør afvente undersøgelsen, der bør foreligge inden udgangen af august 2005, før der tages stilling til, om der er behov for yderligere lovregulering.

Efter udvalgets opfattelse viste den første undersøgelse, at der kan være behov for at præcisere de politiske forudsætninger, der ligger bag den nuværende offentligtretlige regel i lov om finansiel virksomhed.

For at prisen skal kunne anses for rimelig, må forsikringssektorens gebyrer for et kort opsigelsesvarsel afspejle de reelle omkostninger for selskaberne. Disse omkostninger bør selskaberne til gengæld have mulighed for at få dækket.

Det gælder for det første de direkte omkostninger til opførelse af forsikringen i »utide« og udbetaling af overskydende præmie. Disse udgifter har selskabet kun, hvis forbrugeren opsiges forsikringen med kort varsel, og et gebyr, der dækker disse omkostninger, må derfor kun opkræves, hvis forbrugeren benytter sig af opsigelsesadgangen. Endvidere må gebyret ikke overstige 200 kr. for hver gang forbrugeren opsiges forsikringer hos det pågældende forsikringssekskab, uanset om det er én eller flere forsikringer, der opsiges.

Derudover er der for forsikringssektorerne visse omkostninger ved oprettelse af en forsikring, navnlig til kontrol af de afgivne oplysninger, risikovurdering og udstedelse af police. Efter selskabernes nuværende praksis er disse omkostninger indregnet i præmien. Hvis kunden

opsiger forsikringen efter kort tid, vil der være en risiko for, at selskabet ikke har fået dækket disse udgifter fuldt ud. Visse selskaber tilbyder dog forsikringer med kort opsigelsesvarsel uden at opkræve en højere præmie til dækning af omkostningerne ved oprettelsen, men udvalget finder, at de selskaber, der ønsker det, bør have mulighed for at opkræve et rimeligt beløb hos kunden for disse omkostninger. Det kan ske gennem et gebyr ved opsigelsen eller tegningen af forsikringen eller i form af et præmiatillæg, der aftrappes, jf. nedenfor.

Anvendes modellen med et gebyr ved opsigelsen, skal størrelsen af gebyret fastsættes således, at det ikke rent faktisk kommer til at udgøre en stavnsbinding af kunderne. Når forsikringen har været i kraft i et år, må forsikringssekskabet være forberedt på, at forsikringstageren – som i dag – kan vælge at opsiges forsikringen, og der må derfor i det andet og følgende år ikke kunne opkræves gebyr for tegningsomkostninger. Dette indebærer også, at eksisterende kunder, som har haft en forsikring med et langt opsigelsesvarsel i et år eller mere, vil kunne konvertere til en forsikring med kort opsigelsesvarsel uden betaling af det pågældende gebyr.

Et tegningsgebyr ved oprettelsen af en forsikring med kort opsigelsesvarsel vil give selskaberne mulighed for en gang for alle at få dækket omkostningerne ved tegning af forsikringen. Forsikringspræmien, der betales herefter, vil ikke være højere end på produkter med langt opsigelsesvarsel, og ved opsigelse betales kun et gebyr for de faktiske udgifter, selskabet har herved. Et sådant tegningsgebyr må i sagens natur ikke opkræves hos kunder, der efter et år eller senere konverterer en forsikring med langt opsigelsesvarsel til en forsikring med kort opsigelsesvarsel.

For at fordele udgiften og dermed gøre prisen for en ny forsikring mere attraktiv kan der i stedet for tegningsgebyret som nævnt anvendes en model med et præmiatillæg, der i givet fald må ophøre senest efter 3 år. Præmiatillægget må ikke fastsættes som en procentvis forhøjelse af præmien, som det kendes i dag, da tegningsomkostningerne i almindelighed ikke har nogen sammenhæng med størrelsen af præmien. Konverteres en eksisterende forsikring med langt opsigelsesvarsel, skal der tages højde for de år, forsikringen allerede har været i kraft på gamle vil-

kår, således at kunder, der har været i selskabet i længere tid end den nævnte periode, kan konvertere til en forsikring med kort opsigelsesvarsel uden betaling af gebyrer eller præmietillæg.

Samtidig finder udvalget, at det er af væsentlig betydning, at forsikringsselskaberne forbedrer informationsindsatsen over for både eksisterende og nye kunder. Bestemmelsen i § 57 i lov om finansiel virksomhed indebærer, at forsikringsselskaberne aktivt skal tilbyde kunderne forsikringsprodukter med kort opsigelsesvarsel. Det gælder, både når der tegnes nye forsikringer, og når igangværende forsikringer forlænges eller ændres. Også mere generelt – eksempelvis på forsikringsselskabernes hjemmesider – bør forbrugere orienteres om muligheden for at vælge forsikringer med kort opsigelsesvarsel.

Udvalget forventer på baggrund af justitsministerens udtalelser under 1. behandling af beslutningsforslaget, at ministeren – uanset de ovenfor nævnte ulemper herved – i begyndelsen af næste folketingssamling vil fremsætte lovforslag om indførelse af en civilretlig regel om forsikringstagerens ret til at opsiges forsikringen med et varsel på 30 dage, hvis forsikringsselskaberne ikke opfylder de politiske ønsker, der er tilkendegivet ovenfor med henblik på at sikre øget mobilitet og mere effektiv konkurrence på forsikringsmarkedet til gavn for forbrugerne.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for beretningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med politiske udtalelser i beretningen.

P. u. v.

PETER SKAARUP
formand

Bilag 1**Oversigt over bilag vedrørende B 10**

Bilagsnr.	Titel
1	1. udkast til beretning

Til beslutningsforslag nr. B 16. Beretning afgivet af Retsudvalget den 16. juni 2005

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om at betinge køreskoleundervisning af en bestået prøve i grundlæggende førstehjælp

[af Frode Sørensen (S) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 11. marts 2005 og var til 1. behandling den 19. maj 2005. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 3 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret foreløbigt.

2. Politiske bemærkninger

Udvalget finder, at det er et alment vigtigt samfundshensyn, at så mange borgere som muligt er i stand til umiddelbart at yde grundlæggende førstehjælp til personer, som bliver involveret i ulykker, herunder ikke mindst færdselsulykker.

Det er vigtigt for den enkelte person, som involveres i en ulykke uden selv at komme alvorligt til skade, eller som overværer en ulykke, at kunne yde aktiv hjælp i stedet for at skulle stå og se hjælpestil til.

Den 3. maj 2002 oplyste undervisningsministeren under 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 87 fra folketingsåret 2001-02, 2. samling,

bl.a., at en arbejdsgruppe nedsat af Færdselssikkerhedskommissionen i 1995 gav udtryk for, at det måtte anses for ønskeligt, at så stor en del af befolkningen som muligt på frivillig basis får teoretisk og praktisk kendskab til aktiv førstehjælp.

Arbejdsgruppen anførte, at kendskab til førstehjælp formentlig har en gunstig effekt på bilisterne egen adfærd i trafikken i form af øget risikobevindstthed, hvis uddannelsen er målrettet mod færdsel og orienteres mod praktiske situationer.

I 1998 blev der på grundlag af anbefalinger fra arbejdsgruppen indført færdselsrelateret undervisning i førstehjælp. Undervisningsplanerne til kørekort til motorcykel og personbil indeholder således en bestemmelse om, at kørelæreren skal undervise køreelever i, hvad der kan gøres for at hindre en ulykke i at udvikle sig, samt egen optræden ved færdselsulykker.

Udvalget mener derfor, at en grundlæggende førstehjælpsprøve på 6 timer, som udbydes af bl.a. Beredskabsforbundet, Dansk Røde Kors og ASF-Dansk Folkehjælp kan give bilister m.v. en grundlæggende forståelse for konsekvenserne af trafikuheld og dermed eventuelt bidrage til, at bilisterne får en bedre trafikultur.

Udvalget pålægger regeringen at ændre kørekortbekendtgørelsen således, at køreskoleeeven fra den 1. oktober 2006 enten inden påbegyndel-

se af undervisningen hos en kørelærer eller senest, når eleven af kørelæreren indstilles til køreprøve, har bestået det grundlæggende kursus i førstehjælp.

Inden den 1. januar 2006 forventes det også at en evalueringsrapport for pilotprojektet »Intet kørekort uden førstehjælp«, som gennemføres af ASF-Dansk Folkehjælp og Dansk Kørelærerunion i samarbejde med Fyns Amt, foreligger.

De nærmere krav til førstehjælpsprøven skal fastsættes i kørekortbekendtgørelsen, herunder fastsættelse af bestemmelser om dispensationsmuligheder, f. eks. for handicappede eller perso-

ner, som på anden måde har erhvervet sig tilsvarende eller bedre førstehjælpsuddannelse. Ved udarbejdelsen af kravene bør der også være en forældelsesfrist for bestået førstehjælpskursus, således at der højst må være et år mellem bestået 6-timers-førstehjælpskursus og indstilling til køreprøve.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for beretningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med politiske udtalelser i beretningen.

P. u. v.

PETER SKAARUP

formand

Oversigt over bilag vedrørende B 16

Bilagsnr.	Titel
1	Meddelelse om, at der kan stilles spørgsmål og modtages henvendelser på forslaget.
2	1. udkast til beretning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende B 16

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om rapport om krav om obligatorisk undervisning i førstehjælp, til justitsministeren, og ministerens foreløbige svar herpå
2	Spm. om redegørelse for pilotprojekt, til justitsministeren, og ministerens foreløbige svar herpå
3	Spm. om redegørelse for projekt »Respekt for fart«, til justitsministeren, og ministerens foreløbige svar herpå

Til beslutningsforslag nr. B 28. Beretning afgivet af Udvalget for Forretningsordenen den 17. juni 2005

Beretning

over

Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk registrering af folketingsmedlemmernes hverv og økonomiske interesser

[af Ole Sohn (SF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 18. marts 2005 og var til 1. behandling den 21. april 2005. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget for Forretningsordenen.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 3 møder.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget 1 skriftlig henvendelse fra folketingsmedlem Ole Sohn (SF).

2. Politiske bemærkninger

Et *mindretal* i udvalget (S, DF, SF og EL) finder det vigtigt, at der er gennemsækelighed, hvad angår folketingsmedlemmers hverv og økonomiske interesser, i lighed med, hvad der gælder for ministre. Derfor foreslås det, at den frivillige ordning med registrering af folketingsmedlemmernes hverv og økonomiske interesser, som trådte i kraft i 1994, gøres obligatorisk fra næste nyvalg til Folketinget. For folketingsmedlemmer, der ikke efterlever en sådan bestemmelse, vil det i forbindelse med deres cv på Folketingets hjemmeside og i publikationen »Folketinget efter valget«, der udarbejdes over valgte folketingsmedlemmer, blive anført, at vedkommende ikke har ønsket at oplyse om sine hverv og økonomiske interesser til Folketingets register.

Et *andet mindretal* i udvalget (V og KF) kan ikke støtte, at den frivillige ordning med registrering af folketingsmedlemmers hverv og økonomiske interesser gøres obligatorisk.

Folketingsmedlemmer er valgt direkte af vælgerne. Grundloven beskriver udtømmende, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at en valgt er valgbar.

Det er mindretallets grundlæggende holdning, at Folketinget, der består af 179 folkevalgte medlemmer, dermed udgør 179 arbejdspladser, hvor der for hver arbejdsplads kun er én arbejdsgiver, nemlig vælgerne. Det er i strid med mindretallets opfattelse af folkestyret, at nogle folkevalgte stiller betingelser og udøver sanktioner over for andre folketingsmedlemmer.

Mindretallet finder det overraskende, at forslagsstillerne ikke et eneste sted i beslutningsforslaget har argumenteret for, hvorfor det er nødvendigt at indføre en tvungen ordning. Forslagsstillerne anfører ganske vist, at det er vigtigt, at der er gennemsækelighed, hvad angår politikeres hverv og økonomiske interesser, men det forklares ikke, hvorfor det er vigtigt. Forslagsstillerne anfører også, at det er nødvendigt at have gennemsækelighed vedrørende folketingsmedlemmernes økonomiske interesser, men der er ikke en eneste begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt med denne oversækelighed.

Mindretallet formoder, at forslagsstillerne mener, at mere åbenhed om folketingsmedlemmers privatliv og økonomi vil skabe øget tillid til fol-

ketingsmedlemmerne. Men dette forslag gør jo ikke nogen som helst forskel for tilliden til de 179 folketingsmedlemmer. Der er intet grundlag for at tro, at tilliden til folketingsmedlemmer tidligere, f.eks. da Ebba Strange, Lilli Gyldenkilde, Morten Lange og Poul Dam var medlemmer, har været ringere, end den vil blive efter indførelsen af en obligatorisk registreringsordning.

Mindretallet ønsker tillige at udtrykke sin undren over, at forslagsstillerne ikke selv har vist mod til i beslutningsforslaget at angive, hvilke sanktioner man ønsker skal anvendes over for de folketingsmedlemmer, der ikke ønsker at tilslutte sig den obligatoriske ordning. I stedet har man skubbet ansvaret fra sig ved at overlade det til Folketingets Præsidium at fastsætte sanktioner.

Mindretallet ønsker i øvrigt at gøre opmærksom på, at registreringsordningen har slagside. Selv meget store beløb indsat på generelle pensionsopsparinger skal ikke oplyses. Desuden kan andre interesser end de økonomiske interesser, der skal registreres, have betydning for den stilling, et folketingsmedlem indtager til et konkret spørgsmål. Det kan være andre økonomiske interesser hos ægtefæller, nære venner, arveldere m.v. samt interesser af ikkeøkonomisk art.

Endelig ønsker mindretallet under henvisning til debatten under 1. behandling at gøre opmærksom på, at der ikke er parallelitet mellem statsministerens krav til ministre og et antal folke-

tingsmedlemmers krav om obligatorisk registrering af andre folketingsmedlemmer. Ministre er netop ikke folkevalgte, men udpeget af statsministeren, der har en grundlovssikret ret til at udnævne og til enhver tid uden varsel og begrundelse at afskedige ministre. Det følger heraf, at enhver statsminister kan fastsætte de betingelser for ministre, som statsministeren har lyst til.

Det er i den forbindelse vigtigt at fastslå, at der ikke gælder habilitetsregler for folketingsmedlemmer. Folketingsmedlemmer er ikke, som ministre og kommunalbestyrelsesmedlemmer, sagsbehandlere. Man kan ikke udelukkes fra Folketinget på grund af inhabilitet, men alene fordi man enten ikke opfylder grundlovens bestemmelser om valgbarhed, eller fordi vælgerne ikke har den fornødne tillid til en opstillet kandidat, der derfor ikke vælges til Folketinget.

Et tredje mindretal i udvalget (RV) kan ikke støtte, at den frivillige registrering af folketingsmedlemmers hverv og økonomiske interesser gøres obligatorisk som foreslået af Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten. Til gengæld har alle folketingsmedlemmer fra Det Radikale Venstre frivilligt ladet de relevante oplysninger registrere. De synspunkter, der er gjort rede for af de to øvrige mindretal i udvalget, findes også i Det Radikale Venstre, hvorfor der henvises til disse mindretals udtalelser i beretningen.

P.u.v.

CHRISTIAN MEJDAHL
formand